Dosarul nr. 2-1786/2025;
2-25105977-48-2-25072025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

12 decembrie 2025 mun. Străşeni

Judecătorul din Judecătoria Străşeni, sediul central Dorina Croitor, examinând în procedură scrisă cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă depusă de „PfB Legal Consulting" SRL către Spînu Constantin privind încasarea sumelor cu titlu de datorie contractuală, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată,

A CONSTATAT:

ÎN FAPT

1. La 24.07.2025 „Pfb Legal Consulting" SRL a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Spînu Constantin privind încasarea sumelor cu titlu de datorie contractuală şi alte plăţi aferente, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acţiunii reclamantul a indicat că, SRL „Sebo Credit" în calitate de împrumutător şi Spînu Constantin, în calitate de împrumutat, au încheiat un contract de împrumut. Pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, împrumutatul s-a angajat să plătească pe lângă suma ratelor de plată a împrumutului, remuneraţii contractuale (plata ratei dobânzii, comisionul de oferire a numerarului, comision de administrare a împrumutului) şi o penalitate contractuală, care se raportează duratei de întârziere.
3. SRL „Sebo Credit" şi-a onorat obligaţiunea, transferând împrumutatului suma împrumutului acordat. Necătând la respectarea obligaţiilor de către SRL „Sebo Credit", Spînu Constantin până la ziua de azi nu şi-a onorat obligaţiunile, pe care urma să le onoreze conform contractului. Împrumutatul a fost înştiinţat despre faptul nerespectării clauzelor contractuale, prin intermediul notificări recomandate expediate în adresa acestuia.
4. În baza contractului de cesiune din 31 mai 2021 şi a anexei acestuia, „Sebo Credit" SRL a cesionat către „Pfb Legal Consulting" SRL drepturile de creanţă din contractul de credit nr. AG9525396 încheiat cu debitorul Spînu Constantin.
5. În adresa împrumutatului a fost expediată reclamaţia prin care el a fost informat repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale şi despre rezilierea anticipată a contractului de către împrumutător şi obligaţiunea acestuia a returnării împrumutului, remuneraţii contractuale (plata ratei dobânzii, comisionul de oferire a numerarului, comision de administrare a împrumutului) şi penalităţilor calculate conform contractului.
6. La data înaintării cererii de chemare în judecată, datoria cet. Spînu Constantin faţă de „Pfb Legal Consulting" SRL constituie 15 657,86 lei, fiind calculată conform contractului menţionat în felul următor: costul total al împrumutului restant – 10000 lei; dobânda legală în sumă de 3657,86 lei, penalitatea contractuală în mărime de 2000 lei, conform certificatului de datorie anexat. (Calculul datoriei şi penalităţii a fost efectuat în corespundere cu prevederile art. 15 al Legii nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori.)

7. În drept, conform art. 774 alin. (1) CC RM, „în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face”.
8. Potrivit art. 858 alin. (1) CC RM, „temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii”, iar alin. (2) prevede că „obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit”.
9. Conform art. 1763 alin. (1) CC RM, „prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobânzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii”.
10. Conform art. 1765 CC RM, „în afară de dobândă, părţile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului”.
11. Pârâtul nu a achitat în termen creditul oferit, respectiv dobânda legală de întârziere este de 3657,86 lei (se anexează calculul desfăşurat).
12. Totodată, conform dispoziţiilor speciale ale creditului şi ale normelor legale, a fost prevăzută o penalitate de întârziere.
13. Prevederi similare se regăsesc şi în informaţia precontractuală în care este stipulate că „penalitate de întârziere în mărime de 0,2% pe zi, aplicat la soldul creditului.”
14. Conform art. 947 alin. (1) CC RM, „clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate)”, iar alin. (3) prevede că „penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere”.
15. În drept, cererea înaintată de „Pfb Legal Consulting” SRL a fost întemeiată pe prevederile art. 774, 858, 1763, 1765 şi 947 Cod Civil.
16. Solicită, încasarea de la pârât a datoriei în sumă de 15657,86 lei şi a cheltuielilor de asistenţă juridică în sumă de 1000 lei. Încasarea de la pârât a taxei de stat în sumă de 676,28 lei, a taxei de timbru în sumă de 200 lei şi a cheltuielilor de citare publică în sumă de 100 lei.

ASPECTE GENERALE ŞI DE PROCEDURĂ

17. Prin Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor, cererea în cauză a fost repartizată judecătorului Dorina Croitor la data de 25 iulie 2025.
18. La 29 iulie 2025, prin încheierea judecătorului Dorina Croitor (f.d.32) cererea sus nominalizată a fost primită în procedura cererilor cu valoare redusă, expediind pârâtului copia încheierii în cauză cu copia cererii de chemare în judecată şi toate actele anexe, la adresa indicată de reclamant, solicitând pârâtului Spînu Constantin depunerea referinţei în termen de 30 zile din momentul recepţionării copiei cererii.
19. Partea reclamantă şi partea pârâtă au fost notificate despre examinarea cauzei în procedura scrisă, fapt confirmat prin scrisoarea şi avizul de recepţie (f.d.33-36).
20. Părţii pârâte i-a fost expediată, la adresa cunoscută instanţei şi indicată de către reclamant în cererea de chemare în judecată, copia acţiunii cu toate anexele, însă corespondenţa a fost returnată de factorul poştal cu menţiunea „plecat”. (f.d.35)

21. La 10 septembrie 2025, prin încheierea judecătorului Dorina Croitor (f.d.36) a fost dispusă comunicarea publică a pârâtului Spînu Constantin, care la a fost publicată în ziarul „Ziarul de Gardă” la 18 septembrie 2025 (f.d.40).
22. În acest sens, se relevă că prin nereclamarea corespondenţei, partea pârâtă nu şi-a valorificat dreptul şi nu a depus referinţa la cererea de chemare în judecată, din care considerente, ţinând cont de prevederile legale, şi de faptul că pârâtul Spînu Constantin după 30 zile, nu a depus referinţă la cererea de chemare în judecată, soluţionarea cererii de chemare în judecată a avut loc în baza materialelor anexate la dosar.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Articolul 82 din Cod de procedură civilă prevede următoarele: „Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.
24. Articolul 90 din Cod de procedură civilă prevede următoarele: „Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: a) sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor; b) cheltuielile de efectuare a cercetărilor la faţa locului; c) cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată; d) cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alţi participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă; e) cheltuielile suportate de cetăţenii străini şi de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel; f) cheltuielile de căutare a pârâtului; g) cheltuielile de efectuare a expertizei; h) cheltuielile de executare a actelor judiciare; i) cheltuielile de asistenţă juridică; j) cheltuielile de declarare a insolvabilităţii; k) compensaţiile pentru timpul de muncă pierdut; l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.
25. Articolul 94 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă, prevede că instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. (2) În cazul mai multor reclamanţi sau pâraţi, aceştia sânt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sânt responsabili de cheltuielile lui.
26. Articolul 118 alin.(1) şi (3) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate
27. Articolul 121 din Codul de procedură civilă, prevede că, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.
28. Articolul 130 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea

multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege."

29. Articolul 239 din Codul de procedură civilă, prevede că „Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată."
30. Articolul 240 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: "La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii."
31. Articolul 276/2 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede că, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.
32. Articolul 276/3 alin.(1)-(2) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul."
33. Articolul 276/4 alin.(1)-(3) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „Instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.
34. Articolul 9 alin. (1)-(2) din Codul civil prevede că, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.
35. Articolul 10 alin. (1) din Cod civil, prevede următoarele: „Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară."
36. Articolul 11 alin. (1) din Cod civil, prevede că: „Buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic."
37. Articolul 308 Cod civil, prevede următoarele: „Act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile."
38. Articolul 309 alin. (3) Cod civil, prevede următoarele: „Actul juridic bilateral este manifestarea de voinţă concordantă a două părţi."
39. Articolul 312 alin. (1) Cod civil, prevede următoarele: „Consimţământ este manifestarea, exteriorizată, de voinţă a persoanei de a încheia un act juridic."

40. Articolul 315 alin. (1) Cod civil, prevede următoarele: „Obiect al actului juridic este obligaţia persoanei care a încheiat actul juridic.”
41. Articolul 774 alin. (1) Cod civil, prevede că: „În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.”
42. Articolul 775 Cod civil, prevede că: „Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. Este nulă clauza prin care se derogă de la dispoziţiile alin.(1).
43. Articolul 776 Cod civil, prevede că: „Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.”
44. Articolul 823 alin. (1)-(3) din Codul civil, prevede că: „O creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. Cesiunea creanţei nu poate aduce atingere drepturilor debitorului şi nici nu poate face obligaţia acestuia mai oneroasă. Cedentul este obligat să remită cesionarului actele aferente creanţei şi să-i pună la dispoziţie informaţia necesară realizării ei.”
45. Articolul 827 alin. (1)-(2) Cod civil, prevede următoarele: „Drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.
46. Articolul 992 Codul civil, prevede următoarele: „Contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sânt aplicabile normele cu privire la actul juridic.
47. Articolul 1242 alin. (1) din Codul civil, prevede că: „Prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.”
48. Articolul 1763 alin. (1) din Codul civil, prevede că: „Prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobânzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii.”

MOTIVAREA INSTANŢEI

49. Examinând poziţia reprezentantului reclamantului, expusă în cererea de chemare în judecată şi studiind materialele dosarului, instanţa de judecată consideră cererea de chemare în judecată neîntemeiată, şi necesar de a fi respinsă integral, din următoarele considerente.
50. Astfel, judecătorul reţine că pârâtul Spînu Constantin nu a depus referinţă şi acţiunea înaintată de „Pfb Legal Consulting” SRL a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, reglementată de capitolul XXII al Codului de procedură civilă (art. 276^2 -276^4).
51. Din materialele anexate de către reprezentantul reclamantului la cererea de chemare în judecată, se constată cu certitudine că, conform contractului de împrumut din 27.08.2022 cu nr. AG9525396, semnat de către debitor, OCN „SEBO Credit” SRL a eliberat, iar Spînu Constantin, a primit un împrumut în mărime de 10000 de lei (f.d.6-17).

52. Suma împrumutului a fost eliberată debitorului, în baza bonului de plată (f.d.18), iar împrumutatul s-a obligat să ramburseze împrumutul şi să achite dobânda aferentă împrumutului precum şi comisioanele, împrumutul devenind scadent la 27.08.2024.
53. Respectiv, aşa precum susţine partea reclamantă, împrumutatul Spînu Constantin nu şi-a onorat obligaţiunile asumate, potrivit contractului, şi nu a restituit suma împrumutului acordat, ori nu a prezentat careva înscrisuri ce ar atesta că ar fi restituit împrumutatului suma datoriei rezultată în baza contratului de împrumut.
54. Ca urmare, în data de 31 mai 2021, între ÎCS „Sebo Credit" şi „Pfb Legal Consulting" SRL, a fost încheiat contractul de cesiune, iar instanţei a fost prezentat actul de primire-predare a creanţei în temeiul contractului de cesiune a creanţelor, prin care au fost cedate în favoarea cesionarului a drepturilor şi obligaţiilor care reies din contractul de împrumut nr. AG9525396, fiind preluată creanţa**.**
55. Domeniul de aplicare al cesiunii de creanţă este dat de obiectul acesteia – tipul creanţei ce face obiectul operaţiunii juridice. Astfel, poate face obiectul unei cesiuni, în principiu, orice fel de creanţă, indiferent care este obiectul său. Pot fi cesionate creanţele pecuniare (având ca obiect o sumă de bani) sau de altă natură (de a face sau a nu face), născute din orice contract, dintr-o promisiune de contract, născute dintr-un delict sau dintr-o faptă licită generatoare de obligaţii, dintr-un act juridic unilateral, creanţele afectate de modalităţi, chiar şi creanţele viitoare şi chiar şi cele eventuale.
56. Drept urmare, în interpretarea corectă a normelor enunţate supra, se va nota că cesionarul nu poate primi de la cedent mai multe drepturi sau alte drepturi decât le avea acesta din urmă. De asemenea el va dobândi drepturile de creanţă în starea în care se găseau ele în patrimoniul cedentului la momentul cesiunii.
57. Dar, totuşi având în vedere că cesiunea de creanţă implică transferul dreptului de proprietate asupra unor sume de bani datorate efectiv, iar faptul dat poate fi valorificat doar în urma încheierii contractului de cesiune creanţe încheiat între părţi care trebuie să conţine următoarele elemente: datele Cedentului şi Cesionarului (cele două părţi din contract); datele debitorului cedat, valoarea creanţei, scadenţa şi alte elemente importante legate de sumele ce urmează a fi încasate, preţul la care este cesionată creanţa şi termenii de plată; data la care se transferă efectiv dreptul de proprietate asupra creanţei, garanţiile oferite de Cedent şi alte clauze de garantare; drepturile şi obligaţiile Cedentului şi Cesionarului, inclusiv şi alte clauze suplimentare.
58. Dând apreciere, contractului de cesiune încheiat între părţi OCN „SEBO Credit" şi „Pfb Legal Consulting" SRL, din 31.05.2021 (f.d.27-28), instanţa constată că potrivit contractului obiectul acestuia fiind transmiterea cesiunii de către Cedent în favoarea Cesionarului a dreptului de creanţă împotriva debitorului Cedentului.
59. Conform pct. 1.3 s-a prevăzut că data cesiunii creanţei, va fi data Actului de predare-primire a creanţelor. Actul de predare-primire a creanţelor va reflecta sumele datorate şi plăţile efectuate Cedentului la situaţia de la ziua Actului de predare-primire. Pentru evitarea oricărui dubiu, toate plăţile efectuate în favoarea Cedentului până la sfârşitul zilei în care a avut loc cesiunea, aparţin Cedentului.
60. În conformitate cu pct.1.4 a contractului părţile expres au prevăzut că urmează a fi cesionată creanţă cu o vechime de cel puţin 340 de zile şi cel mult 450 de zile, de la ultima plată acoperită integral, sau de la data când urma să fie efectuată ultima plată integral, conform graficului de plată stabilit în contractul de credit.

61. La fel, s-a stipulat în pct. 1.7 a contractului că dreptul de creanţă se va transmite în baza unui act de predare primire a condiţiilor date despre creanţă (datoria la zi, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculată, penalitatea calculată, informaţia despre toate achitările efectuate ş.a).
62. În acord cu prevederile pct.2.1 şi 2.2 şi 3 al contractului nominalizat, cesionarul s-a obligat să achite cedentului preţul cesiunii conform anexei nr.1.
63. Analizând prevederile contractuale supra în coraport cu extrasul prezentat, instanţa ţine a menţiona în primul rând că nu au fost respectat prevederile pct. 1.4 a contractului deoarece creanţa lui Spînu Constantin faţă de cedent nu era în întârziere de cel puţin 340 de zile, ori acesta a încheiat contractul la 27.08.2022 şi urmă să efectueze plăţi până la 27.08.2024, respectiv, această creanţă nici nu putea fi cesionată şi contravine prevederilor contractuale negociate şi acceptate de ambele părţi.
64. Urmează a puncta şi faptul că reclamantul nu a făcut dovada existenţei Anexei, la care se face referire în contractul de cesiune a creanţelor, cu indicarea aspectelor financiare a creanţei cesionate, preţul cesiunii conform condiţiilor prezentului contract, termenele şi condiţiile de plată al preţului cesiunii, prin urmare nefiind executată obligaţia contractuală prevăzută de pct. 2.1 şi 2.2 şi 3 din contract, în acest sens. Or, contractual de cesiune a creanţei are un caracter oneros, iar că acesta şi a produs efectele urmează a fi probat prin confirmarea achitării de către cesionar a valorii cesiunii, efectuată în beneficiul cedentului.
65. În lipsa probelor ce ar confirma achitarea valorii cesiunii realizate în beneficiul acesteia denotă inexistenţa cadrului probator ce ar confirma preluarea de fapt, în urma cesiunii realizate în beneficiul său, a creanţei pretinse de la OCN „SEBO Credit" SRL, încât partea nu este îndreptăţită de a pretinde de la Spînu Constantin executarea creanţei cesionate, rezultate din contractul de împrumut cu nr. AG9525396 din 27.08.2022.
66. Faptul că creanţa nu este una certă, rezultă şi din actele prezentate de parte, ori prin extrasul prezentat a fost cesionată creanţa în mărime de 15 657,86 lei, pe când prin notificarea expediată în adresa debitorului prin care ultimul a fost notificat că datoria sa de fapt constituie suma de 17049 lei, şi urmează a fi achitată în termen de 7 zile, atestă o inducere în eroare a debitorului asupra obligaţiilor asumate în urma încheierii contractului de împrumut. Notificarea datând cu data de 16.04.2024, după ce a fost cesionată creanţa.
67. Corespunzător, se deduce că afirmaţiile expuse de „Pfb Legal Consulting" SRL în cererea de chemare în judecată au un caracter declarativ, incert, nefiind confirmate prin înscrisurile probatorii administrate la dosar, întru probarea faptului care totuşi a fost datoria creanţei cesionate, motiv din care instanţa de judecată conchide asupra netemeiniciei acţiunii depuse.
68. În aceste circumstanţe, instanţele de judecată investite cu examinarea litigiului deferit judecăţii nu pot găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanţei este consecinţa dedusă în urma prezentării probelor de către părţi şi examinate, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziţia art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.
69. Sintetizând cele expuse mai sus şi examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 Codul de procedură civilă, instanţa reiterează că acţiunea reclamantului „Pfb Legal Consulting" SRL este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă.

70. Corespunzător, ţinând cont de respingerea ca fiind neîntemeiate pretenţiile de încasare din contul pârâtului a datoriei în sumă de 15 657,86 lei, instanţa de judecată va respinge, subsecvent şi cerinţele privind încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului cheltuielile de asistenţă juridică în sumă de 1000 lei, taxei de stat în sumă de 676,28 lei şi a taxei de timbru în sumă de 200 lei, şi a cheltuielilor de citare publică în sumă de 100 lei.
71. Conform art. 82, art. 94, art. 238-241, art. 276^2 -276^4 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

A respinge acţiunea „PfB Legal Consulting" SRL către Spînu Constantin privind încasarea datoriei contractuale în sumă de 15657,86 lei, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Dispozitivul hotărârii judecătoreşti se comunică participanţilor la proces, prin expedierea lui la adresa cunoscută de către instanţa judecătorească şi se publică pe pagina web – „https://jst.instante.justice.md".

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data emiterii dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Străşeni (sediul central).

Judecător **/semnat/** **Dorina Croitor**

Copia corespunde originalului
judecător Dorina Croitor